

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 29. SZÁM, 2010. JÚL. 25.

Kedves Testvérek!

A mai Ige elég gyakran hangzik el, hiszen kollégáim is és én is gyakran használjuk, mint köszöntést az istentisztelet kezdetén. Azonban felvetődik a kérdés, hogy nem éppen ettől esünk-e abba a csapdába, amelybe az ilyen igékkel szokás, vagyis, hogy csak úgy átsiklunk felette? Érdemes persze arra is gondolni, hogy az apostol hová is címezte ezt a levelet. Korintusba, egy nagy kikötővárosba. Ezek a városok mindig is a kul-

embernek ezzel nehéz szembenéznie, Isten kegyelme nélkül nem sokra megyünk. A mai ember szeret bízni önmagában. Ha a korábbi korok embereivel vetjük össze, van is rá némi oka, hiszen akkora tudást halmozott fel viszonylag rövid idő alatt, ami komoly teljesítmény. Ez azonban nem változtat semmit a tényen, hogy Isten kegyelmére szorul. Kegyelemre, mert éljen bármilyen istenes, kegyes életet, a bűnt nem törölheti ki életéből, és mint ilyen már el is választotta Istentől. Szüksége van tehát

Kegyelem néktek és békesség Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

2Kor 1,2

túrák kicserélődésének voltak a helyszínei, másrészt pedig nem mindennapi bűnös életvitelükről voltak közismertek. Egy ilyen helyen természetesen sokkal fontosabbak is azok a dolgok, melyek az apostol kíván. Azok érvényessége azonban semmiképpen nem korlátozódik erre az egyetlen városra. Nem is korlátozódhat, hiszen a korintusi levelekben olyan nagy jelentőségű teológiai anyagot is találunk, mint például a szeretet himnusza, melyre a legenyhébb jelző az általános és örök érvényű. Most azonban nézzük meg sorban, mit is kívánt az apostol a gyülekezetnek levele elején, mintegy köszöntésként.

Először is **kegyelmet**. Igen, noha a mai

a kegyelemre, hogy helyreállhasson a kapcsolat közte és Isten között. Ez érvényes volt a korintusi gyülekezetre, de érvényes ma is. Isten ma is nyitva tartja ezt a lehetőséget, és megadja a kegyelmet azoknak, akik kérik Tőle. Probléma szokott lenni, és az embernek tényleg nem könnyű elfogadnia, hogy ő ehhez a kegyelemhez nem tehet hozzá semmit. Ez csak az Isten műve. Benne van az emberben, hogy mindig tenni akar, és ez így is van rendjén, de ez esetben nem működik. Az már persze más kérdés, hogy, ahogy fogalmazzuk az úrvacsorai liturgiában „*e kegyelemért hálaból, mint az ő megváltottai és megszenteltjei úgy igyekeztek élni...*”. De ez a lényeg-

gen nem változtat, a sorrenden pedig végképp. Én csak válaszolhatok Isten kegyelemére, első sorban az étellel. **Békesség:** a közel-keleti emberek általános köszöntése, és benne van a mi ősi református köszöntésünkben is. De jelentése jóval összetettebb. Először is a békesség az egy állapot. Ha abból indulok ki, nagyon sok vallás megteszi célnak is. Talán a leghíresebb a buddhizmus ezek közül, de téved, mert egy olyan békességet céloz meg, ami nem csak elérhetetlen, de értelmetlen is. Ezzel szemben Krisztus boldognak mondja a békességetteremtőket, és az eredeti szövegben ott egy nagyon is aktív ige van. A buddhizmus azt a fajta békességet keresi, aminek a legjobb jellemzője, hogy „nem létezni”. Ezzel szemben Isten az Ő gyermekeinek egy aktív békét kínál, méghozzá nem is egy felé. A békességnek szerintem legalább három iránya van. Az első, **békesség Istennel**. Ehhez maga Isten teremtette meg a lehetőséget a Golgota keresztyén. Az ember összetörte a paradicsomban, majd Isten helyreállította. Érdekes vonulata a paradicsomi történetnek, hogy az ember nem arra igyekezett, hogy a békesség helyreálljon, hanem csak a felelősséget próbálta a másokra kenni. Isten azonban az egyetlen, és tökéletes áldozattal megadta a lehetőséget arra, hogy Vele az ember békessége helyreállhasson. Sokszor ezzel csak a probléma az szokott lenni, hogy az ember ehhez hozzátenni nem tud semmit, akár hogy is szeretne.

A másik a **felebaráttal való békesség**. Nem könnyű. Sokszor alázat kell hozzá, de ez az embernek, mint tudjuk, nem

sajátja. El kell kérni Istentől. Persze, ha Istennel már megvan a békesség, akkor ez is egyszerűbb. Ha már tudom, hogy Isten nekem mit, miket bocsátott meg, akkor nem is olyan nehéz a felebarát botlását megbocsátani. Erről a helyzetéről Jézus szól nagyon szépen a hamis szolgáról szóló példázatban. Ezen a békességen aztán bőven van mit tenni, és a legnehezebb, hogy nem csak aktívan, de passzívan is sokszor kell. Elfogadni egy bocsánatkérést sokszor nem is könnyű, pedig még nem is nekem kellett kimondani. Belenézni a másik szemébe sokszor még így sem könnyű. Bocsánatot kérni pedig végképp nem az. Pedig sokszor indul innen a békesség. De ha még nem is volt konfliktus, bizalmat megelőlegezni, a másiról a jót feltételezni, sokszor még ez sem olyan nagyon egyszerű.

A végére hagytam talán a legnehezebbet, a **békességet saját magammal**. Ehhez sokszor tényleg isteni csoda, de legalábbis beavatkozás kell. Belenézve reggel a tükörbe, olyan sokszor látok olyan embert akit lehet vádolni. De az embernek saját magával is békességre kell jutnia, mert csak így lehet az életet folytatni. Nem a hibák és a bűnök elvételén a megbocsátásáról van szó, hanem sokkal inkább arról, hogy tudomásul kell venni: bűnös ember vagyok, de Isten nekem is megbocsát. Elbukok, de Ő segít felállni. Nem mentesít természetesen a fenn említett igyekezet alól. Nekem úgy kell élni, mint az Ő gyermeke. Azzal a méltósággal és szándékkal, hogy Őt képviselem. De rengeteg a bukás, mert az ember szíve hajlamos a gonoszra.

Nem hamis öngazolásként, de a Biblia tele van Isten legnagyobb szentjeinek a bukásaival. Én sem, mi sem vagyunk különbek. De Isten nem vet el minket. Komoly teológiai kérdések kerültek szóba a mai igehirdetésben. Talán nem is sikerült mindegyiket teljesen kifejezni. Ennek ellenére, vagy talán éppen ezért,

amikor halljuk ezt a köszöntést, vagy mi köszöntünk valakit „Áldás, békesség!”-gel, fussanak át az agyunkon ezek a gondolatok, legalább egy pillanatra.

Ámen!

(Elhangzott 2010. július 18-án)

REMÉNYIK SÁNDOR: KEGYELEM

Először sírsz. / Azután átkozódsz.

Aztán imádkozol. / Aztán megfeszíted

Körömszakadtig maradék-erőd. / Akarsz, egetstromló akarattal –

S a lehetetlenség konok falán / Zúzod véresre koponyád.

Azután elalélsz. / S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.

Utoljára is tompa kábulattal, / Szótalanul, gondolattalanul

Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:

A bűn, a betegség, a nyomorúság, / A mindennapi szörnyű szürkeség

Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!

S akkor – magától – megnyílik az ég,

Mely nem tárult ki átokra, imára,

Erő, akarat, kétségbeesés, / Bűnbánat – hasztalanul ostromolták.

Akkor megnyílik magától az ég,

S egy kicsi csillag sétál szembe véled,

S olyan közel jön, szépen mosolyogva,

Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.

Akkor – magától – szűnik a vihar,

Akkor – magától – minden elcsitul,

Akkor – magától – éled a remény.

Álomfáidnak minden aranyágán

Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.

Ez a magától: **ez a Kegyelem.**

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 17.00 órától (nyári időszámítás alatt). (Prága 1, Klimentská 18, 3. emeleti gyülekezeti terem.)

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Bibliaóra: Havonta egyszer; a következő bibliaóra időpontja egyelőre ismeretlen, kérjük kísérik figyelemmel a hirdetések.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkipásztornál lehet.

A lelkipásztor elérhetőségei: **Éles György**, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylišy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

Pilzen – a következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn – a következő istentiszteletet **augusztus 21-én** tartjuk, a helyszínt és időpontot még pontosítjuk.

Teplíce – az istentisztelet helye és időpontja egyelőre ismeretlen.

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A múlt heti istentisztelet követően **a gyülekezet presbitériuma rövid gyűlést tartott**, amelyen az **árvízkárosultaknak összegyűjtött, 150 EUR-nak megfelelő pénzeszeget** illetően úgy döntött, hogy azzal a **SzRKE Diakóniai Központja** gyűjtéséhez csatlakozik.

– A NyEMRLSz Felsőőrön megtartott **hittudományi tanácskozásán** Éles György lelkész képviselte gyülekezetünket. Az alkalomról bővebben a következő számban olvashatnak.

– A **FIRESZ a nyári szünetben** korosztálytól függően különféle **táborokat szervez**, melyekre szeretettel várja a csehországi magyar gyermekeket, fiatalokat is. További információk a **www.firesz.sk** weboldalon.

VICC

– Nagyanyó, miért olyan nagy a szemed?

– ...

– Nagyanyó, miért olyan nagy a szád?

– ...

– Nagyanyó, és miért olyan nagy a füled?

– Piroska, hányszor mondtam már, hogy ne játszál azzal a nagytóval!

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP